

Efter Udkastet vil der være at erlægge i Sager, der angaa

	Stimpelt Tilfælde.	Sag med Bidnesførelse fra den ene Part.	Sag med Bidnesførelse fra begge Sider.
	Kr.	Kr.	Kr.
fra 40 til 100 Kr.	4	5	6
— 100 — 200 —	8	10	12

C. Private Politisager.

1. I Kjøbenhavn.

Indkaldelse	"	Rd. 40	St.
Infamination	"	— 80	—
2 Bidner	"	— 60	—
Doms Afgivelse	1	— 20	—
		3 Rd. 8 St.	
		6 Kr. 16 Dre.	

2. Udenfor Kjøbenhavn.

Indkaldelse	"	Rd. 38 ² / ₅	St.
Infamination	"	— 76 ⁴ / ₅	—
2 Bidner	"	— 57 ³ / ₅	—
Doms Afgivelse	1	— 19 ¹ / ₅	—
		3 Rd. " St.	
		6 Kr. " Dre.	

Efter Udkastet vil i de nærmest hertil svarende Sager, nemlig Sager, der paatales af Private i Genhold til Lov om Strafferetspleien § 39, være at erlægge 4 Kr.

3. Lyndesager.

Til Dommeren	"	Rd. 36	St.
		" Kr. 75	Dre.

Efter Udkastet vil der være at erlægge i deslige Sager, der angaa

	Stimpelt Tilfælde.	Sag med Bidnesførelse fra den ene Part.	Sag med Bidnesførelse fra begge Sider.
	Kr. D.	Kr. D.	Kr. D.
indtil 40 Kr.	1. "	1. 25	1. 50
fra 40 til 100 Kr.	2. "	2. 50	3. "
— 100 — 200 —	4. "	5. "	6. "

4. Paternitetsager.

Disse ere efter den gjældende Ret gebyr-fri og ville vedblivende være det efter Udkastet. Ved Fastsettelsen af den Værdi, der skal lægges til Grund for Afgiftsberegningen, har man anset det for rettest i § 7 ganske at henvise til Reglerne i Udkast til Lov om den borgerlige Retspleie §§ 3, 9, andet Stykke, og 10. Dog har man troet heri at burde foretage en Lempelse, som Billighed synes at tale for, nemlig den, at Afslag i eller Nedsættelse af Paastanden skal komme i Betragtning ved Beregningen af Afgifter, der først forfalde, efterat Afslaget eller Nedsættelsen er flet. At gaa endnu et Skridt videre, at lade Afslaget eller Nedsættelsen virke tilbage, har man derimod ikke anset for rigtigt, dels vilde dette volde praktiske Vanskeligheder ved Regnskabsføringen, dels kan det meget vel være Tilfældet, at Sagen tidligere har været kompliceret, og at først Nedsættelsen har bevirket en Simplifikation af den.

Da ikke alle Sager kunne anslaaes til en Pengeværbi, er der i § 8 givet Regel for Størrelsen af Retsafgiften i saadanne Sager, hvis Gjenstand ikke er Penge eller Penges Værd. Den fastsatte Afgift vil vistnok hverken findes generende for Parterne eller for lille. Bestemmelsen i 2det Stykke turde ikke trænge til nærmere Motivering.

Som tidligere bemærket, er det Hensigten at opkræve Afgifterne efter Omfanget af den stedfundne Behandling og koncentrere Erklæggelsen af dem til Sagens Hovedafsnit. Henset til den Virksomhed, Parterne skulle udvise, maa formentlig Sagens Anhangiggjørelse for Retten, den mundtlige Forhandling og Bevisførelsen betragtes som de afgjørende Hovedpunkter i Sagen, og til disse knytter sig efter § 9 Erklæggelsen af Enkelt-afgiften. Med Hensyn til Erklæggelsesmomentet